

Stijn Bannier
3122719

Spaces of (new) media
Groep 1: Hybrid spaces

Welke extra dimensie biedt Sellaband aan het muzikale netwerk met betrekking tot hybriditeit?

Geannoteerde bibliografie

Souze e Silva, Adriana de. „From Cyber to Hybrid: Mobile Technologies as Interfaces of Hybrid Spaces.” Space and Culture (2006): 261-278.

Met als thema ‘hybrid spaces’, zal de Souza e Silva door iedereen aangehaald worden. Ons vertrekpunt is haar notie van hybriditeit. Ook in mijn artikel zal ze dus aan bod komen. Omdat de definitie al gemaakt wordt in de inleiding door Gijs, zal dat niet hoeven gebeuren, maar kan het wel zo zijn dat er andere citaten gebruikt worden in mijn betoog.

Harrison, Steve en Paul Dourish. „Re-Place-ing Space: The Roles of Place and Space in Collaborative Systems.” Proceedings of the 1996 ACM conference on Computer supported cooperative work. Massachusetts: ACM Press, 1996. 67-76.

Harrison en Dourish maken in dit artikel een verschil tussen ruimte (‘space’) en plaats (‘place’). Voor mijn onderzoek is het van belang dat ik deze definities inleidt en gebruik bij het aantonen van de hybriditeit van het muzikale netwerk door middel van Sellaband. Waar Harrison en Dourish dit toepassen op communicatieve en collaboratieve omgevingen, kan dit ook toegepast worden op Sellaband als zodanig.

Leyshon, Andrew. „Time - space (and digital) compression: software formats, musical networks, and the reorganisation of the music industry.” Environment and Planning A (2001): 49-77.

Leyshon introduceert de quadrupel rond het muzikale network aan de hand van theorieën van Attali en Scott. Deze viervoudige indeling zal ook terugkomen in mijn artikel met de beschrijving van het proces van Sellaband en hoe telkens de virtuele en fysieke wereld in elkaar vervloeien tot een hybride wereld.

Bolter, David Jay, e.a., „New Media and the Permanent Crisis of Aura.” Convergence (2006): 21-39.

In dit artikel geargumenteren Bolter e.a. dat door middel van nieuwe media en de gemixte realiteit van de virtuele en fysieke wereld de opties vergroten for ontwerpers en artiesten om creatief te zijn. Vanzelfsprekend is dit uitgangspunt erg interessant voor mijn artikel, aangezien Sellaband dit ook impliceert te doen en dat dit zou wijzen op het ontstaan van hybriditeit op creatief gebied.

Born, Georgina, „On Musical Mediation: Ontology, Technology and Creativity.” Twentieth-Century Music (2005): 7-36.

Born geeft door middel van theorieën van Adorno, DeNora, Hennion en Gell, een overzicht van de veranderende vormen van muzikale creativiteit in de loop van de 20^e eeuw. Aan de hand van drie

digitale muziekexperimenten wordt dit overzicht gedemonstreerd. In mijn artikel zal ook worden besproken hoe Sellaband de vorm van muzikale creativiteit verandert en wordt Sellaband in het licht van de bevindingen van Born geplaatst.

Kendall, Gavin, „Towards a sociology of nonhumans: technology and creativity.” Centre for Social Change Research, 2004.

Kendall geeft aan hoe technologie de muziekpraktijk heeft geproduceerd en veranderd. In plaats van zich te scharen tussen de technologisch deterministen, lijkt Kendall meer het ANT aan te hangen. Muzikanten en muziektechnologie zijn volgens hem een onderdeel van een complex web van interesses, vertalingen en nog veel meer. Het is interessant om te zien hoe Kendall het ANT toepast op het muzikale netwerk. In mijn paper ga ik proberen deze kant van de zaak eruit te lichten in mijn zoektocht naar de extra dimensie die Sellaband biedt met betrekking tot hybriditeit.